

Sygn. akt II Cz 382/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO M. Lechowska

Sędziowie: SSO A. Izydorzyc

SSO W. Damaszkowski/spr./

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2014 r. w Jeleniej Górze

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi małżonka dłużniczki J. T.

z udziałem wierzyciela Powiatu (...)– (...) oraz dłużniczki G. T.

na czynności komornika

na skutek zażalenia małżonka dłużniczki J. T.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze VII Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Kamiennej Górze

z dnia 31 marca 2014 r. sygn. akt VII Co 964/13

p o s t a n a w i a:

zażalenie oddalić.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze VII Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Kamiennej Górze oddalił skargę małżonka dłużniczki J. T. na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kamiennej Górze J. P. z dnia 28.05.2013 roku w sprawie egzekucyjnej Km 69/10 w przedmiocie odmowy umorzenia postępowania egzekucyjnego w stosunku do nieruchomości położonej w M. przy ul. (...)i oddalił wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

Sąd Rejonowy wskazał, że skarga na czynność komornika nie jest środkiem chroniącym przed naruszeniem prawa materialnego. Komornik i sąd egzekucyjny nie są uprawnieni do dokonywania oceny prawnej i skuteczności czynności o charakterze materialno – prawnym jakim było zawarcie pomiędzy dłużnikiem a jego małżonkiem małżeńskiej umowy znoszącej wspólność majątkową na podstawie art. 47§1 kro. Skarżący może natomiast żądać ograniczenia swojej odpowiedzialności w trybie powództwa przeciwegzekucyjnego na podstawie art. 840 k.p.c.

Zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego złożył małżonek dłużniczki wnosząc o jego zmianę poprzez umorzenie egzekucji z nieruchomości w postaci samodzielnego lokalu mieszkalnego położonego w M. zajętego w sprawie Km 69/10 i zasądzenie od wierzyciela na rzecz dłużnika kosztów postępowania. W ocenie skarżącego komornik skierował

egzekucję do nieruchomości stanowiącej majątek odrębny J. T. w sytuacji, gdy tytuł wykonawczy uprawnia do egzekucji z majątku odrębnego G. T. oraz majątku wspólnego tych małżonków.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie małżonka dłużniczki nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z dołączonych do skargi akt egzekucyjnych egzekucja prowadzona jest na podstawie tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 11 grudnia 2008 roku i wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 5 listopada 2010 roku wydanych przeciwko G. T.. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 24 sierpnia 2010 roku w sprawie I Co 94/10 orzeczeniem tym nadano klauzulę wykonalności przeciwko małżonkowi dłużniczki z ograniczeniem jego odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością ustawową. Nieruchomość, do której wszczęto egzekucję stanowi współwłasność w częściach ułamkowych G. T. i J. T..

Kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia o zasadności skargi ma fakt, że umową z dnia 6 października 1999 roku małżonkowie T. wprowadzili ustrój rozdzielności majątkowej. Skoro bowiem małżonkowie zdecydowali się na zawarcie małżeńskiej umowy majątkowej mogącej powodować ograniczenie lub wyłączenie odpowiedzialności z całości lub części majątku wspólnego małżonków to w przypadku zajęcia rzeczy należącej do majątku odrębnego małżonka dłużnika przysługuje powództwo oparte na przepisie art. 840¹kpc. Zgodnie z jego brzmieniem jeżeli dłużnik albo jego małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787 kpc lub art. 787¹ kpc podnosi wynikający z umowy majątkowej małżeńskiej zarzut wyłączenia lub ograniczenia jego odpowiedzialności całością lub częścią majątku, przepis art. 840 § 1 i § 2 stosuje się odpowiednio.

Podstawa do żądania umorzenia egzekucji przez małżonka dłużniczki na mocy art. 825 pkt 3 k.p.c. zachodziłaby wówczas gdyby ustanie wspólności majątkowej nastąpiło na podstawie orzeczenia sądu, a nie zaś umowy stron (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2010 roku III CZP 132/09). Inaczej bowiem niż w wypadku ustania małżeńskiej wspólności majątkowej na podstawie umowy między małżonkami, orzeczenie sądu, które powoduje ustanie wspólności majątkowej, w szczególności orzeczenie o unieważnieniu małżeństwa, rozwodzie, separacji i o ustanowieniu rozdzielności majątkowej między małżonkami, ma skutek wobec osób trzecich (art. 435 § 1 i art. 452 w związku z art. 435 § 1 k.p.c.).

Z tych względów zażalenie jako bezzasadne na podstawie przepisów art.385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc w zw. z art.13 § 2 kpc podlegało oddaleniu.